

Du gamla du fria revisited

NIKLAS RAPO

Mitt förhållande till Sverige är säkert ganska typiskt för en finlandssvensk österbottning. Från barndomen kommer jag väl ihåg Kvarkenstrafiken, Hamstermarket, Bregott och "Sveriges-tv". Från ungdomen minns jag diverse kulturella fenomen som kom över potten; hardcore band från Umeå, straight edge-kultur och, paradoxalt nog i sammanhanget, snus. Numera har jag en hel drös vänner och bekanta som landat någonstans i Sverige. Kort sagt: Sverige har alltid varit aktuellt på något sätt och jag har aldrig riktigt sett stora skillnader mellan Sverige och Finland. Visst, de är fler än vi finner och ofta mer framgångsrika än vi i till exempel musik och sport – för att hålla listan kort – men annars är grannen som vi fast större.

I somras packade vi familjen i vår bil och blåste västerut. Kronan var ju svag! Målet var det mest svenska som tänkas kan: Astrid Lindgrens värld i Vimmerby. Vi började med att ta "Sverigebåten" till Stockholm och fortsatte sedan via Norrköping och Linköping mot Småland. Norrköping var ju förstas som Tammerfors och Linköping som vilken som helst svensk stad med en stor kyrka och ett slott i centrum. Men vidare på resan började jag se nya skillnader mellan Sverige och Finland. Ta till exempel Kisa, ett pyttesamhälle som man lätt bara kör igenom. Förutom att den lilla tätorten har ett namn som får Borgåbor att småle så fanns här också stora stenhus och andra tydliga markörer för att det har gått ganska bra där redan en längre stund.

Jag har ju förstas alltid insett att resorna över Kvarken kombinerade nöje och nytta och att det fanns en viss levnadsstandard på andra sidan potten som vi inte hade. Och så har det ju varit väldigt länge. På vår sommarturné tyckte jag också mig se att detta resulterat i en väldigt vardaglig skillnad mellan länderna. Jag menar att man i Sverige verkar vara bättre på att njuta än vi är här i öster. Kanske beror det på ett arv av armod, barkbröd, efterkrigstid och lama som gör att vi inte kan äta plättar till lunch (pannkaksfrossa)

"Grannen är som vi fast större."

eller kaka korv (med bröd förstas, även om det aldrig behöver preciseras!) stup i kvarten. Hur det än må vara så är jag glad över att för första gången faktiskt besökt annat än storstäder i Sverige. Jag fick i mitt tycke en litet mer nyanserad bild av grannen - eller var det om oss här i Österlandet?

Den 75 år unga föreningen har en fullspäckad höst. Höstdagarna ordnas i Helsingfors 18-19 november med temat *Suomi - Itämaa vai länsimaa?*. Gå regelbundet in på föreningens hemsida och kolla om programmet är publicerat. Det kommer att erbjudas möjlighet till att delta på distans men om du kommer till Helsingfors så får du som vanligt också träffa på kollegor från när och fjärran. I samband med höstdagarna firas dessutom föreningens 75-års jubileum med middag på restaurang Mestaritalli. I slutet av november ordnas också EU-utbildning i Marinkasernen på Skatudden. Mera information om detta och mycket annat hittar du på föreningens hemsida hyol.fi ■

Skriften är styrelsemedlem i FLHS.